

Heerenveense Boys: de vloek blijft

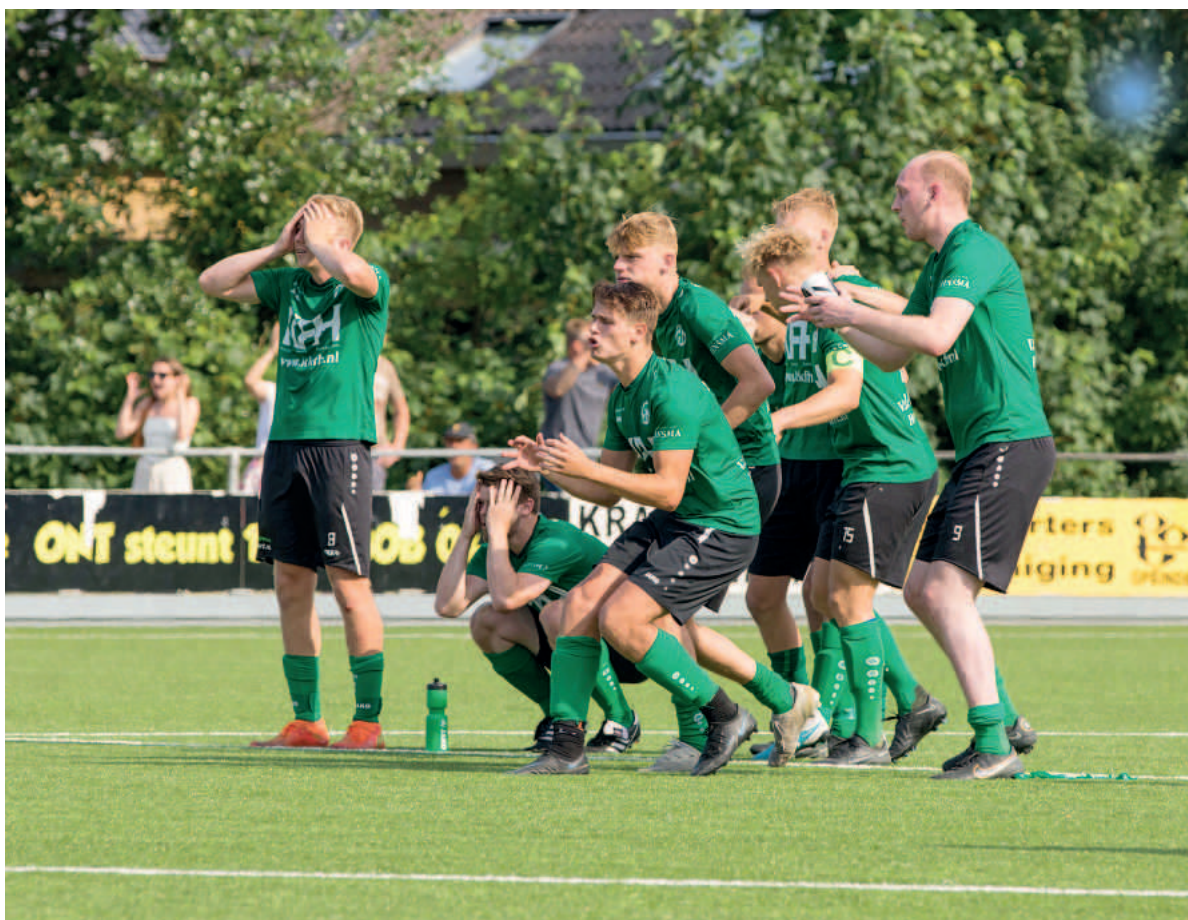
MARISSA DE JONG

OPEINDE Weer lukte het niet voor Heerenveense Boys: promoveren. Weer kreeg de ploeg in de nacompetitie de deksel op de neus. Hardegarijp completeerde de Houdini-act en bleef in de tweede klasse.

HARDEGARIJP	WNS 2
HEERENVEENSE BOYS	2

Toen de rook van het vuurwerk in Opeinde was opgetrokken (wat de koeien van de naburige boer had doen losbreken), leek Heerenveense Boys vastbesloten om voor eens en voor altijd met de nacompetitievloek af te rekenen.

Een lange bal op Jesse Braaksma na een paar minuten spelen en de bal lag in het net. Doelman Darius Veenstra, normaal gesproken tweede keus, kwam uit zijn doel, terwijl hij misschien beter had kunnen blijven staan. De week ervoor had Hardegarijp ook 120 minuten volge maakt en was doelman Jouke Vleer met een hoofdbleesure uitgevallen. „In de verlenging een hele nare botsing”, vertelde aanvaller Gerben Jullens. „Dat ging er heel raar aan toe.”

ZATERDAG 2/3

Dus was het zaterdag aan Veenstra, bij wie de zenuwen ongetwijfeld door het lichaam gierden. Dat er vervolgens even later opnieuw een tegendoelpunt viel, hielp daar niet bij. Kevin Regts kopte raak uit een scherpe corner.

Heerenveense Boys domineerde, Hardegarijp had de eerste helft niets in de melk te brokkelen. „Ik schrok ervan, dat zij zo goed waren”, zei Jullens. „In de rust wisten we eigenlijk niet wat we tegen elkaar moesten zeggen.”

Hoe anders was het de tweede helft. Het was Heerenveense Boys zelf dat het initiatief uit handen gaf. Een vrije trap op de rand van de zestien werd opgeëist door Jullens. „Dat is een plekje waar ik eigenlijk nooit een vrije trap neem, want: wanneer krijg je er daar nou één? Maar ik schoof hem mooi binnen.”

Nog geen vijf minuten later volgde een aparte situatie. Iemand maakte een overtreding op Jullens. Juist, iemand. Want: wie was het?

Boven: ontzetting bij Heerenveense Boys. Onder: vreugde bij Hardegarijp-speler Gerben Jullens. DIJKS MEDIA

Scheidsrechter Jasper Ottens zwaaide een rode kaart in het luchtledige, maar wist even later niet meer aan wie hij die moest geven. Na overleg besloot hij dat het Jelle Brandsma moest zijn geweest. „Ik denk dat de rode kaart niet terecht is, degene die uiteindelijk de rode kaart krijgt, die was er niet eens in de buurt”, wist doelman Bas Doosje. „In dit soort wedstrijden zit het ons op een of andere manier nooit mee.”

Zo stond Jullens er ineens weer. „Weer op diezelfde plek!”, zei hij. Knip-en-plakwerk leek het wel, met voor de verandering nu wel een muurlijger. Dat gaat ons niet weer gebeuren, dachten de Heerenveense. Maar op identieke wijze schoof Jullens de bal er weer in. Hard, laag, onhoudbaar. „De tweede keer gingen ze weer precies hetzelfde staan, dus ik dacht: ik schiet hem er precies hetzelfde in. Dat loonde.”

Krachten vloeiden weg, overtredingen werden lomper, het commentaar op de leiding harder. De wedstrijd én verlenging kropen naar het einde. Strafschoppen moesten beslissing brengen.

Twintig strafschoppen volgden, waarvan slechts drie er niet in gingen. Twee gingen huizenhoog over en in de laatste, beslissende penalty hadden beide doelmannen een aandeel. Ineens waren de rollen omgekeerd: was eerst Veenstra de schlemiel, nu was de verder puik keepende Doosje het. De allerlaatste strafschop nam hij voor zijn rekening, maar Veenstra redde. „Ik hoorde dat ik eigenlijk helemaal geen penalty hoefde te nemen, dat staat in de reglementen als je met tien man staat”, stelt Doosje. „Maar de scheidsrechter wilde er niks van weten.”

In zijn eentje vierde hij een paar seconden het feestje, maar al snel kwamen zijn teamgenoten en tientallen toeschouwers op hem afgestormd. Zo was die kleine Veenstra ineens de grote man. De bizarre ontsnapping aan degradatie was een feit. „Sommigen hadden ons bijna al afgeschreven, we stonden op degraderen”, jubelde Jullens. „Maar ineens wonnen we er zes achter elkaar en nu staan we hier.”

Heerenveense Boys treurde: hoe hadden ze dit toch laten gebeuren? „Ik denk dat wij er echt meer recht op hadden”, meende Doosje. De vloek van de derde klasse blijft. „Hou maar op, het is zo zuur. Volgend jaar moeten we het maar in één keer doen, gewoon kampioen worden. Het is niet anders.”

ONS Sneek blijft eersteklasser, maar wanhoopt niet

SANDER DE VRIES

HARDERWIJK ONS Sneek liep promotie naar de vierde divisie mis door de nederlaag tegen RVVH (2-1) en ziet een elftal aan spelers vertrekken. Toch ziet trainer Arnaud Koster volop perspectief.

Arnaud Koster wierp een blik op de kantine van ONS Sneek, waar de selectie de afsluiting van het seizoen zaterdagavond vierde. Natuurlijk baalden spelers en trainers van de onnodige nederlaag tegen RVVH in de finale van de play-offs, waardoor ONS volgend seizoen weer eerste-

klasser is. „We zijn niet gepromoveerd en dat is een sportieve teleurstelling”, wist Koster. „Maar in het creëren van een teamgevoel en het ontwikkelen van individuen en elftal? Daar zijn we wel in geslaagd.”

Het is dan ook enorm zonde, vervolgde Koster, dat het gros van de selectie vertrekt. „Er gaan elf spelers weg. Veel jongens hadden in het voorjaar hun keuze al gemaakt, met reuring en nog meer vertrekkende spelers tot gevolg. Ik vind dat echt jammer, want we hebben een mooie groep. Maar de realiteit is dat de meesten volgend jaar niet meer bij ons voetballen.”

Dat clubtopscorers Ewart Ottema (21 goals) – zaterdag ook de maker van de 0-1 tegen RVVH – en Nick Kleen (11) hun geluk beproeven bij Berkum en Harkemase Boys? Dat begrijpt Koster wel. „Zij gaan naar middenmoters in de vierde en derde di-

ZATERDAG 1/4E DIV.

visie. Een stap hogerop. Maar er zijn ook jongens die naar Jubbega (Stefan en Mark Westra, red.) en Drachtster Boys (Rik Koelewijn) vertrekken. Dat vind ik lastiger, want wij spelen op hetzelfde niveau als zij.”

Tegenover de vertrekkers staat de komst van onder anderen Tim ten Voorde (SC Heerenveen), Nigel Hardenberg (Harkemase Boys) en de terugkeer van Jelle de Graaf, die de voorbije twee seizoenen ook in Harkema voetbalde. Koster: „We krijgen er kwaliteit bij, aangevuld met een vijftal dat vanuit ONS onder 21 de stap naar het eerste maakt. Hopelijk haken deze jongens snel aan, maar dat was dit seizoen ook de uitdaging. Ik reken erop dat we na de zomer weer een goede ploeg hebben.” ONS treft volgend seizoen onder meer stadgenoot LSC in de competitie.

Nordin Tahboun is een sterkhoud-

der die wél bij ONS blijft. Hij gold jarenlang als een van de toptalenten van SC Heerenveen en voetbalde ook kortstondig bij ADO Den Haag. Tahboun was anderhalf jaar met voetballen gestopt, voordat hij vorige zomer bij ONS tekende. „Ik heb hier het plezier teruggevonden.”

„We zijn net niet kampioen geworden”, zegt de middenvelder, doelend op de tweede plaats van de Snekers in de eerste klasse F. „Nu redden we het net niet in de play-offs. We zijn dus net niet goed genoeg. Een harde conclusie, maar dat neemt niet weg dat we mogen terugkijken op een geweldig seizoen.”